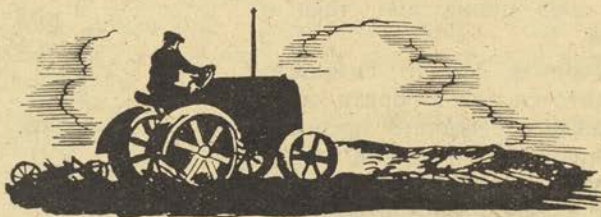

А тая нощ в гората до късно ехтя веселие. Танцовата група на Заю-Баю изнесе пред скъпата гостенка най-хубавите си танци. Оркестърът на шурците изпълни най-вълшебните си песни. Всичко това обля с радост сърцето на есента. На утрото, когато тя си тръгна, обяви, че като награда за хубавия прием на горския свят, подарява на цялата земя три слънчеви седмици.

А кой не знае тия вълшебни седмици на есента? През тях лозята ехтят от веселата глъчка на децата и берачките. Песните на шурците вълнуват сърцата на стари и млади. А мъглите бели като мляко, поглеждат завистливо от високите върхари към равнината. Дните са топли, като дните на лятото, а нощите сребърни и осеяни с милиарди едри звезди. Тия есенни дни всички обичат. Те са: „Сиромашкото лято“. То е най-милият подарък на есента.

Георги Русафов

С Е И Т Б А

Есен е. Минута време
да не губиме сега,
че зрънцата чернозема
чака в своята снага.

И да растнем, както растнат
тия житени зрънца
тук във стаите си класни
ние, малките деца.

С рало днес оре орача,
с кринче златно зърно сей.
Утре пък редосеячка
с трактор мощен ще ни пей.

Есен е. Мъглата пада
пак над нашата земя,
но в душите ни пък млади
грее чудна светлина.

Нека кълнат там зрънцата
скрити в родните бразди.
Ний пък с песен на устата
с науката да вървим.

Работете! Скъпо време
да не губиме, деца,
чрез школото да посеиме
в назидателните зрънца!

Васил Дунавски